Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

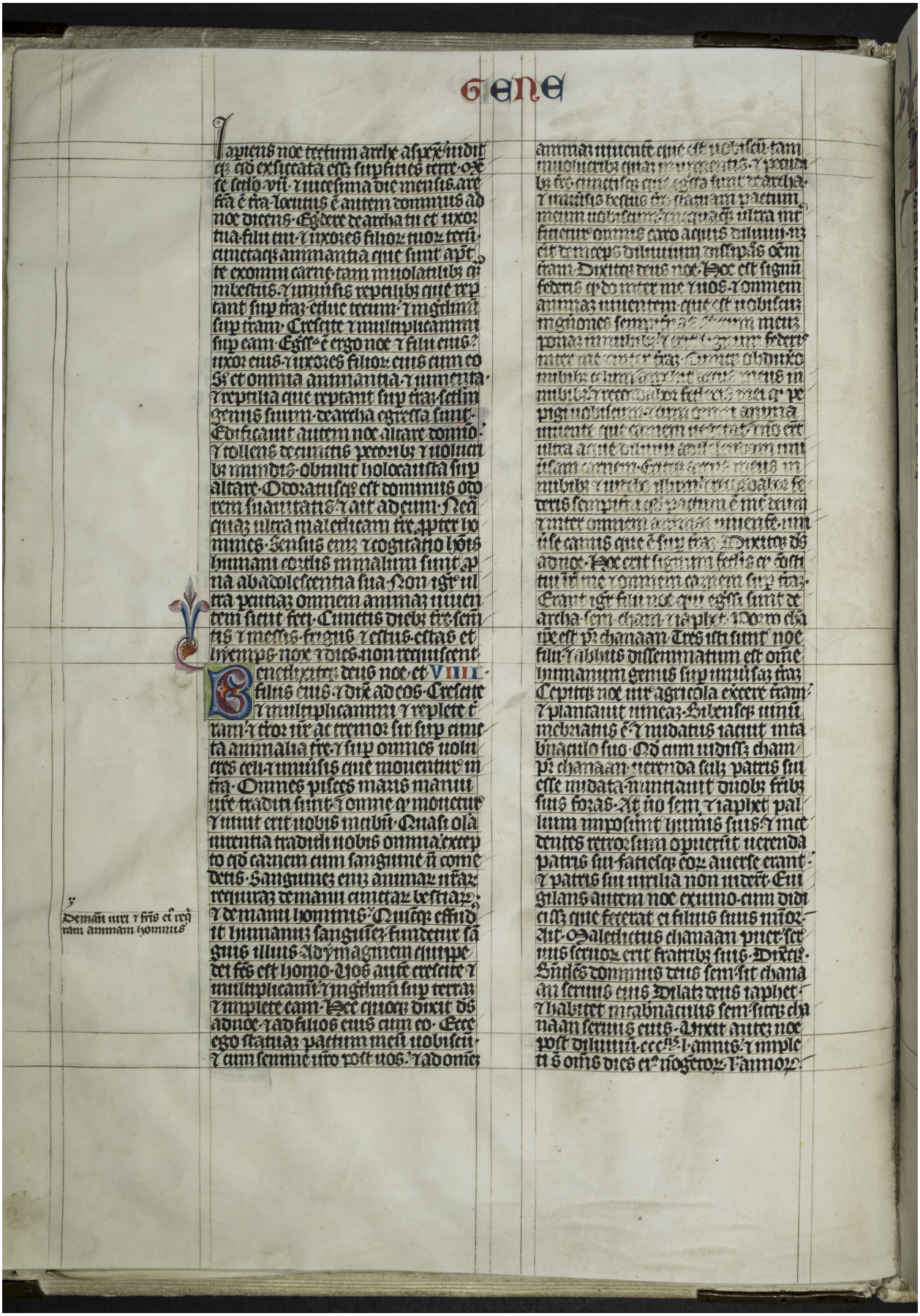

Gene

Ingressus autem noe arcam aquarum diluvii super terram. Et factum est post septem dies aquae diluvii super terram. In anno sexcentesimo vita noe mense secundo, mense secundo, vicesima septima die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magni et cataractae caeli aperti sunt. Et factus est imber super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus. In eo die introierunt noe et filii eius sem, cham et iaphet, et uxor eius et tres uxores filiorum eius cum eis in arcam, ipsi et omnes bestiae secundum genus suum, et omne pecus secundum genus suum, et omne reptile quod reptat super terram secundum genus suum, et omne volatile secundum genus suum, omne quod habet pennas. Et ingressa sunt ad noe in arcam duo et duo de omni carne in qua est spiritus vitae. Et ingressa sunt quae intrabant masculus et femina de omni carne, sicut mandavit illi deus. Et clausit dominus ostium arcae. Factus est diluvium quadraginta diebus super terram, et multiplicatae sunt aquae et levaverunt arcam in sublime a terra. Et elevatae sunt aquae et multiplicatae nimis super terram, et ferebatur arca super aquas. Aquae autem praevalebant nimis super terram, et operuerunt omnes montes excelsos sub universo caelo. Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes, quos operuerat. Et consumpta est omnis caro quae ambulabat super terram, tam de volatilibus quam de pecoribus et bestiis et omnibus reptilibus, quae reptabant super terram, et omnes homines. Universa quae habebant spiramentum spiritus vitae in siccis mortua sunt. Delevit igitur omnem substantiam, quae erat super terram, a homine usque ad pecus, tam reptilia quam volatilia caeli, et perierunt de terra. Remansit autem noe solus et quae cum eo erant in arca. Obtinuerunt autem aquae terram centum quinquaginta diebus.

Recordatus autem deus noe cunctorum animantium et omnium pecorum, quae erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, et diminutae sunt aquae. Clausi sunt fontes abyssi et cataractae caeli, prohibitae sunt pluviae de caelo. Et reversae sunt aquae de terra ire et redire coeperunt post finem centum quinquaginta dierum. Requievit autem arca mense septimo, vigesima septima die mensis, super montes Armeniae. Aquae autem ibant et decrescebant usque ad diem decimum mensis decimi. Die autem primo mensis decimi apparuerunt cacumina montium. Factum autem est post quadraginta dies, aperiens noe fenestram arcae quam fecerat, dimisit corvum, qui egressus est, nec quidem revertebatur donec siccarentur aquae super terram. Emisit quoque columbam post eum, ut videret, si jam cessarent aquae super faciem terrae. Quae non invenit requiem pedibus suis, et reversa est ad eum in arcam, quia aquae erant super terram. Extendens manum apprehendit eam, et tulit ad se in arcam. Expectavit autem adhuc septem alios dies, et rursum emisit columbam de arca. At illa venit ad eum vesperi, ferens folium olivae in ore suo. Intellexit ergo noe quod essent aquae minuendae super terram. Expectavit ergo septem alios dies, et emisit columbam, quae non est reversa ad eum ultra. Factum est ergo in anno sexcentesimo primo, mense primo, prima mensis, ablatae sunt aquae de terra. Et aperuit noe tectum arcae, et vidit quod siccata esset facies terae. Egressus est ergo noe, et filii eius, uxor eius, et uxores filiorum eius cum eo. Omnia animalia, quae erant cum eo in arca, omnes bestiae secundum genus suum, et omne pecus secundum genus suum, et omne reptile quod reptat super terram secundum genus suum, egressa sunt de arca. Aedificavit autem noe altare domino, et tollens de cunctis pecoribus mundis et de volatilibus mundis obtulit holocausta super altare. Odoratus autem dominus odorem suavitatis, et ait ad eum: Non ergo ultra maledicam terae propter homines, quia sensus et cogitatio humani cordis in malum sunt parata ab adolescentia sua. Non ergo ultra percutiam omnem animam viventem, sicut feci. Cunctis diebus terae, sementis et messis, frigus et aestus, aestas et hiems, nox et dies non requiescent.

Benedixitque deus noe et filiis eius, et dixit ad eos: Crescite et multiplicamini, et replete terram. Timor vester ac terror sit super cuncta animalia terae, et super omnes volucres caeli, et universis quae moventur in terra. Omnes pisces maris manui vestae traditi sunt. Omne quod movetur et vivit erit vobis in cibum. Quasi olera virentia tradidi vobis omnia. Excepto quod carnem cum sanguine non comedetis. Sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum, et de manu hominis. Quisquis effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius. Ad imaginem enim dei factus est homo. Vos autem crescite et multiplicamini, ingredimini super terram et replete eam. Haec quoque dixit dominus ad noe et ad filios eius cum eo: Ecce ego statuam pactum meum vobiscum et cum semine vestro post vos, et ad omnem animam viventem quae est vobiscum, tam volucribus quam pecoribus et universis bestiis terae, quae egressae sunt de arca, et omnibus bestiis terae. Statuam pactum meum vobiscum, et quidquid ultra mori habet omnis caro aquis diluvii, nec erit deinceps diluvium disperdens terram. Dixitque deus noe: Hoc est signum foederis quod do inter me et vos, et omnem animam viventem quae est vobiscum in generationes sempiternas: arcus meus ponam in nubibus, et erit signum foederis inter me et inter terram. Cumque obduxero nubibus coelum, apparebit arcus meus in nubibus, et recordabor foederis mei quod pepigi vobiscum, et omnem animam viventem quae carnem vivificat, ut non ultra aquae diluvium adhibeantur ad delendam omnem carnem. Erit igitur arcus meus in nubibus, et videbo illum, ut recordetur foederis sempiternum quod pactum est cum deo et inter omnem animam viventem, universae carnis quae est super terram. Dixitque deus ad noe: Hoc erit signum foederis quod constituo inter me et omnem carnem super terram. Erant ergo filii noe, qui egressi sunt de arca, sem, cham et iaphet. Porro cham ipse est pater chanaan. Tres isti sunt filii noe, et ab his disseminatum est omne genus humanum super universam terram. Coepitque noe vir agricola exercere terram, et plantavit vineam. Bibensque vinum inebriatus est, et nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cum vidisset cham pater chanaan, verenda scilicet patris sui esse nudata, nuntiavit duobus fratribus suis foras. At illi sem et iaphet pallium imposuerunt humeris suis, et incedentes retrorsum operuerunt verenda patris sui, faciesque eorum aversae erant, et patris sui nudita non viderunt. Evigilans autem noe ex vino, cum didicisset quae fecerat ei filius suus minor, ait: Maledictus chanaan puer, servus servorum erit fratribus suis. Dixitque: Benedictus dominus deus sem, sit chanaan servus eius. Dilatet deus iaphet, et habitet in tabernaculis sem, sitque chanaan servus eius. Vixit autem noe post diluvium trecentis quinquaginta annis, et impleti sunt omnes dies eius nongenti quinquaginta anni, et mortuus est.

Demam autem et filiis eius requiram animam hominis